

קונטרס

אל תתיאש

זהיר את האדם לבל יתיאש מפל מה שעובר עליו, ויחזקו
ויאמצו, ויכניס בו תקנה, ויתן לו עצות איך להחזיק מעמד
בזה העולם העובר, וידיפיקו אליו יתפרך.

★

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תוכב"א

שנת תשמ"ה לפרט קטן

הַכְּתָבָת לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְכֵל סִפְרֵי אֲדָמוֹר מוֹהֲרָן מְבַרְסֵלָב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבֵנְאֵל

עִיר בְּרֶסֶלָב

גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ – חֲסִידֵי בְּרֶסֶלָב

1129-42nd St.

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוֹסְדוֹת "הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ" חֲסִידֵי בְּרֶסֶלָב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל

שַׁע"י עֲמַתַת "יִשְׁמַח צְדִיק - קִהְלַת בְּרֶסֶלָב בְּגָלִיל"

בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא שׁ שְׁלִיט"א – הַצְּדִיק מִיְבֵנְאֵל

רַח' רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב 1, ת.ד. 421 יְבֵנְאֵל, 15225

טֶלְפוֹן רַב קוֹי: 04-6708356 – פֶּקֶס: 04-6708359

E-Mail: info@breslevcity.co.il

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הַר | שְׂדֵה | בֵּית

קונטרס

אל תתיאש

.א

צריך שתדע, אהובי, כי היאוש הוא יסוד הכפשוֹן בחיים, והתקוה היא יסוד ההצלחה בחיים. על-כן ראה לעשות כל מיני מאמצים לא להתיאש בשום אפן שבעולם, אף שאתה לא רואה עדין שום פתח של תקוה והצלה, איך לצאת ולהנצל מהצרה המרה שסבבה אותך, אף-על-פי-כן עליך לדעת, כי רבנו הקדוש, זכותו גגן עלינו, הזהירנו מאד מאד, ואמר שאין שום יאוש בעולם כלל, ומכל הצרות ומכל היסורים ומכל הקטנות והמרירות עדין יכולים לצאת, ואין דבר כזה שההכרח להתיאש, תכת יאוש אסור שתהיה רשומה על לוח לבך בשום אפן שבעולם, תמיד תזכר שאם באמת רוצים לצאת ולהנצל מהבוץ

והצרה שנפלו שם, עדין יכולים לצאת, ואף שלעת
 עתה אינך רואה שום מראה מקום של הצלה, שום
 פתח של תקווה, אף-על-פי-כן עליך לזכור — כל זמן
 שתחזק עצמך לא להתיאש בשום אפן שבעולם, אז
 דיקא תזכה לצאת מכל הצרות והיסורים שנפלת
 אליהם.

ב

אחי היקר! ראה לחזק עצמך — אף שנפלת
 ונשלכת אל מקום חשך ואפלה על-ידי רב חטאיך
 ועוונותיך, אף-על-פי-כן עליך לדעת כי אין שום יאוש
 בעולם כלל, כי אפלו כשאדם יורד בגלות — הן
 בגשמיות, והן ברוחניות, ואפלו אם נפל, חס ושלום,
 במקומות הכי מזהמים ומטנפים, עליו לדעת כי גם
 שם מצמצם עצמו הקדוש-ברוך-הוא, ומסתיר עצמו
 בדרך נפלאותיו העצומים, ומזכיר אותו בכל פעם
 בכמה וכמה רמזים שונים — בכל יום, ובכל שעה,
 ובכל רגע, בכל מקום שרק יהיה, כדי שישוב אליו,
 ואיך שלא יתיאש עצמו, כי עדין הוא אתו, עמו ואצלו,
 וכשהאדם רק נוטה אליו יתברך, ואינו מתיאש עצמו

בשום אופן שבעולם, אזי נתהפך הכל לטובה —
 שדיקא על-ידי התגברות הטמאה והזהמא שמסבבים
 אותו, דיקא על-ידי-זה יזכה להשיג את אורו יתברך,
 כי באמת הוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ואין שום
 מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
 הוא, ומה שנעלם מהאדם האור הזה הוא רק מחמת
 רבוי אור ושכירת כלי המחין שלו, אינו יכול לתפס את
 האור הזה כלל, עד שמיאש עצמו, רחמנא לצלן, אבל
 אם האדם מחזק עצמו בכל מיני אפנים, אפלו בתקף
 הקטנות והעניות והדחקות שלו — שעובר עליו מה
 שעובר, על-ידי-זה — דיקא מהירידות שלו זוכה
 שנעשים מזה צמצומים וכלים לחזר אליו יתברך,
 ויזכה להשיג את אורו יתברך, ועל-כן אם אתה יודע
 שכבר נפלת ונכשלת במה שנפלת ונכשלת, אל תתיאש
 את עצמך בשום אופן, ותעשה התחלה חדשה לשוב
 אליו יתברך, ואז תזכה שכל אלו הירידות וההשלקות
 שלך, יתהפכו לעליות גדולות, ואלו הצמצומים
 והחשכות שמסבבים אותך, הם הם יהיו הפלים אצלך
 לקבל את האור בהדרגה ובמדה, עד שלאט לאט תזכה
 לכטל ממך את כל אלו ההסתרות והצמצומים, ותזכה
 להכלל לגמרי בו יתברך.

ג

אחי היקר! ראה להתחיל עכשיו התחלה חדשה בחייך, ושכח תשכח את כל העבר עליך עד עכשו. הרגל עצמך להסתפל רק על העתיד, ואל תסתפל על אחרים כלל, כי עקר היאוש בא להאדם רק כשמסתפל על אחריו על כשלונותיו ועל הירידות והנפילות והקטנות שלו, אבל בזה שמתחיל להסתפל רק על העתיד שלך, אז תראה כי עדין יש לך תקווה גדולה לתקן הכל, ולזכות להצליח מאד מאד בחייך מעתה.

ד

אחי היקר! ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם ואל תתיאש עצמך בשום אופן שבעולם יהיה איך שיהיה, אל תאמר שאי אפשר, אין דבר בזה שאי אפשר; עליך לדעת — אם רוצים באמת יכולים להוציא מהכח אל הפעל כל מה שרוצים, וכל מה שצריכים, העקר אסור להתיאש בשום פנים ואפן, ואף שנדמה עכשו כאלו אבד מנוס ותקווה, וכאלו שלא יוכל להוציא מהכח אל הפעל מה שרוצה, אף-על-פי-כן עליך לדעת, כי אם לא תתיאש עצמך, אזי אין דבר

שְׁבַעֲוֹלָם שְׁלֹא תוּכַל לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, כִּי הַכֹּל
תְּלוּי כְּפִי תִקְרָה הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין, וְכִפִּי תִקְרָה הַעֲקָשְׁנוּת
שְׁתַּהֲיֶה לָךְ — לֹא לְהִתְיַאֵשׁ עֲצָמְךָ בְּשׁוּם אִפֶּן
שְׁבַעֲוֹלָם.

ה

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, אִם לֹא תִתְיַאֵשׁ
עֲצָמְךָ, אֲזִי אֵין דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם שְׁלֹא תִגִּיעַ אֵלָיו, כִּי עַקֵּר
הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק עַל-יַדֵּי הַיְאוּשׁ, כְּפִי
שְׁמִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ, כְּמוֹ-כֵן נַעֲשֶׂה בְּעַל כְּשָׁלוֹן, וְנוֹפֵל
וַיּוֹרֵד לַמָּטָה, וְלֹא הוֹלֵךְ לוֹ כָּלֵל. וְעַל-כֵּן רֵאֵה לַעֲשׂוֹת
כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, וְהַגְּבֵר אֶת
הַרְצוֹנוֹת הַחֲזָקִים שֶׁלָּךְ וְאֵף שְׁנֵדָמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֶתָּה
מְסַבֵּב בְּחוּמוֹת בְּרִזָּל, וְאֶתָּה מְלֹא כְּשָׁלוֹנוֹת, וּבְכָל מֵה
שְׂאֵתָה רַק מִתְחִיל אֶתָּה נִכְשָׁל וְנוֹפֵל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
עָלֶיךָ לְדַעַת, אִם לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, וְתַהֲיֶה עַקְשָׁן
גָּדוֹל, וְלֹא תִירָא וְלֹא תִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲזִי
סוֹף כָּל סוֹף תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְתִזְכֶּה לְבֹא אֶל עֲנֻנְיָךְ,
וּבִלְבָד אֶהוּבִי אָחִי, אֶל תִּתְיַאֵשׁ עֲצָמְךָ.

ו

אחי, אחי היקר! עליך לדעת, אשר עקר התקנה לקוות לטוב, ולהתרחק מיאוש, תלוי רק כפי שאוחז במדת האמונה הקדושה, כי כפי שמאמין בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אין סוף ברוך הוא, אין שום טבע ומקרה כלל, והכל ממנו יתברך, כפי שמכניס בדעתו את אמתת הידיעה הזו — שרק הקדוש ברוך הוא עמו, אתו ואצלו, אז דיקא יצליח בדרךכו, ויזכה להוציא מהכח אל הפעל ענינו תמיד.

ז

אחי היקר! ראה לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולעולם אל תסתכל לאחוריך כלל, עליך לדעת, כי עקר הצלחת האדם בזה העולם הוא רק כשזוכה להיות עקשן גדול, ועקר העקשנות צריך בדבקות הבורא יתברך — שתראה לציר תמיד לפני עיניך איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, וכל העולם הוא אור פשוט, ואתה עומד באמצע, והוא יתברך מסבב אותך, וכל מה

שִׁתְּכֵנִים יָדִיעָה זֹו בְדַעְתְּךָ, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל
הַדְּבָקוֹת הָאֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה לְעוֹלָם לֹא
תִּפְלֵ בַיָּאוֹשׁ, כִּי עַקֵּר הַיָּאוֹשׁ בָּא רַק מִכְּפִירוֹת
וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ סִפְקוֹת — הַיֵּשׁ ה' אִם אֵין,
וְזֶה מְשַׁבְּרוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס
וְתִקְוָה מְמוֹנָה, אֲבָל בְּזֶה שֶׁתִּזְכֶּה לְהִכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲמִתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ עֲצֻמְךָ בְּכֹל
פַּעַם, וְלְעוֹלָם לֹא תִסְתַּכַּל לְאַחֲרִיךָ כְּלָל, וְאִזְ דִּיקָא יֵשׁ
לְךָ תִקְוָה טוֹבָה לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֵבֶר שֶׁלְּךָ, וְתִזְכֶּה
לְהִתְקַדֵּם בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא.

ח

אֲחֵי הַיִּקְרָ! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַצָּרוֹת וְהַיְרִידוֹת
וְהַקְּטָנוֹת שֶׁלְּךָ הוּא רַק מַחֲמַת רֵב יָאוֹשׁ שֶׁמְסַכֵּב אוֹתְךָ
מִפַּעַם לְפַעַם, כִּי הַיִּצָּר הֵרַע מְכַנֵּס תָּמִיד בְּלֵב הָאָדָם
יָאוֹשׁ, וּמִרְאָה לוֹ כְּאִלוֹ הוּא כְּבָר אֵינוֹ שׁוֹה לְכֹלוֹם,
וּכְאִלוֹ מְמוֹנָה כְּבָר לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבָר, וּכְשֶׁתִּזְכֶּה לִידַע
דְּבָר זֶה, אִזְ תִּלְעַג לוֹ, וְתֹאמַר לְעֲצֻמְךָ אֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ
בְּעוֹלָם כְּלָל, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה; אִם רַק לֹא תִנִּיחַ אֶת
רְצוֹנְךָ, תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל חִפְצְךָ.

ט

אחי היקר! אל תתיאש בשום אופן שבעולם, ואף שאני מבין מכאובי נפשך ולבבך מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, עם כל זאת עליך להתחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להיות אף ורק בשמחה עצומה, ולהיות עקשן גדול, ולא להניח את הרצון פרגע, כי כל זמן שהאדם חזק ברצונות חזקים, ואינו מתיאש, אזי סוף כל סוף יעבר על הכל וינצח, ויוציא מהכח אל הפעל מה שרוצה, העקר לא להתיאש כלל.

י

אחי היקר! ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ונא ונא אל תתיאש מכל מה שעובר עליך, כי עוד יבואו לך ימים טובים, ועוד ייטיב עמך הקדוש ברוך הוא אם תחזיק מעמד, ועקר ההחזקת מעמד הוא — שתהיה חזק בדבור — לדבר הרבה עמו יתברך. וראה להיות רגיל לפרש את כל שיחתך וכל מה שעובר עליך אליו יתברך. כאשר ידבר איש עם רעהו, והבן אל אביו, וכל מה שתתמיד בדבר זה, כמו-כן יכנס בך בטחון עצמי — שתבטח בו יתברך, וכן תחזק הבטחון גם בעצמך — שאתה עדין לא אבוד.

חס ושלוש, ועדין יש לך תקנה גדולה לתקן הכל, ומה גם שבזה שתדבר עמו יתברך, תתחיל להרגיש את ערבות נעימות זיו שכינת עזו יתברך, ותראה ותשפיל את גדל החסד חנם שעושה עמך גם עכשו, ועוזר לך על כל שעל ופסיעה.

יא

אחי היקר! ראה להחיות את עצמך במה שתוכל, העקר ראה לא להתיאש עצמך בשום אופן, כי היאוש גרוע מהכל, וכל הצרות והיסורים, הירידות והנפילות, הקטנות וההשלוכות שעוברים על האדם בזה העולם, העקר הוא מצד היאוש, שזה מכניס בו התרשלות, עד שמתרשל מחייו לגמרי ומזניח את עצמו, עד שמדרדר מדחי אל דחי, עד שנופל בעמק החשך והרע; ועל-כן עשה מה שתעשה שלכל תיאש עצמך, העקר הרגל עצמך להיות תמיד שמח וטוב לב, ראה לשמח את עצמך בשמיעת כלי זמר, ותרקד רקודים, אפלו בינך לבין עצמך, וזה יכניס בך שמחה ותקנה, ותשיר לעצמך איזה נגון של שמחה וחדוה, הכל תעשה העקר אל תתיאש בחיידך, אשר היאוש אל מאומה לא יביא אותך — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

יב

אחי, אחי! מה יהיה לך אם תתיאש עצמך
 מחייה? הלא לא תרויח בזה שום דבר, רק תשכב
 במטה כפגר מת, ואף אחד לא ירחם עליך, ראה לקחת
 את עצמך בידיך, ותשמח את עצמך בכל מיני אפנים
 שבעולם ותהיה רגיל לשמע כלי זמר וכלי שיר, אשר
 זה יגביה את רוחך שנפל אל תוך יאוש ודפאון, ויגביה
 אותך אל תקנה ובטחון ואמונה בו יתברך, אשר זה
 עקר הבית מנוס של האדם בזה העולם.

יג

אחי היקר! ראה להתחזק עצמך בכל מיני אפנים,
 ואל תניח את עצמך לפל, העקר אל תתיאש. אפלו
 שבין כך עובר עליך מה שעובר, אסור לך להתיאש
 כלל, וסוף כל סוף אחר הרע יהיה הטוב, וכפי שהאדם
 זוכה להתחזק עצמו, ואינו מניח את מקומו, כמו-כן
 זוכה להחזיק מעמד ומצב, ויזכה לעבר על הכל ועל-
 כן זכר, זכר אשר אסור להתיאש כלל, אפלו כשעובר
 עליך מה שעובר, אסור להתיאש.

יד

אחי היקר! זכור כי לא לנצח תחיה, ועל-כן מה
 לך להתיאש?! עליך לזכר היטב — כל זמן שהאדם
 חי יש לו תקנה לתקן הכל, ובלבד שלא יתיאש כלל;
 ועל-כן עשה מה שתעשה שלא תתיאש, ועקר גדלות
 האדם הוא רק בנקדה זו — איך שזוכה לחזק את
 עצמו בשעת ירידתו, ונפלתו וקטנותו, ואינו מתיאש
 עצמו כלל, כי היאוש זה יותר גרוע מכל החטאים
 והעוונות שבעולם, ורבנו הקדוש צעק בקול גדול:
 הוי, אסור להתיאש! אל תתיאשו את עצמכם! אין
 שום יאוש בעולם כלל! ועל-כן ראה להכניס בעצמך
 את הצעקה והכרוז הזה שצעק רבנו הקדוש ואל
 תתיאש עצמך בשום אופן שבעולם, תמיד תזכר כי עדין
 יש לך תקנה טובה לתקן הכל כל זמן שלא תתיאש.
 ועקר העצה לזה הוא אמונת חכמים — כפי שאדם
 מאמין באמת בהצדיקים האמתיים שהזהירונו לא
 להתיאש, כמו-כן באמת לא יתיאש, ויזכה לעלות
 מעלה מעלה ולהצליח בדרך.

טו

אחי היקר! מכל מיני מרירות, קטנות, צרות ויסורים ראה לברוח רק אליו יתברך, הרגל עצמך לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ותספר לפניו יתברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, כאשר ידבר איש עם רעהו, והבן אל אביו, וכל מה שתמיד בזה, יותר תחזק בך הבטחון בו יתברך, ותצא מכל מיני יאוש ודכאון ומרירות, כי הדבור עמו יתברך מחזק באדם את האמונה והבטחון, ומחזק את הלב שלא יתיאש עצמו מכל מה שרק קורה עמו בחייו.

טז

אהובי, אחי היקר! בתקף קטנותך ודחקותך אל תתיאש עצמך, כי בודאי לא יעזב אותך השם יתברך, אם תחזיק מעמד ולא תניח את מקומך מלהשתוקק אליו, ולדבר עמו הרבה בתמימות ובפשטות, כי עקר הצלחת האדם בזה העולם תלוי כפי שהוא מדבר עמו יתברך בלשון שרגיל בה, ושוקד בדבר זה — לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשטות.

יז

צריך שתזכר, אהובי, אחי היקר! כי החיים מלאים נסיונות בכל יום ויום, ועל כל אחד ואחד עובר לו היום במרירות וצרות ויסורים אחרים, עד שעל-פי-רב נופל האדם אל תוך יאוש עמק ודכאון עצום, ונדמה לו כאלו אבד ממנו מנוס ותקנה, וכאלו היום הזה כבר אינו יום, וזה מביאו שהוא נופל בעברות חמורות, רחמנא לצלן, עד שמתיאש עצמו לגמרי מחייו, ונדמה לו כי לו אין כבר שום מנוס ותקנה, ובאמת לא כן הוא, עליך לדעת כי זה עקר הנסיון שעובר על כל אחד בחייו, שמנסים את כל אחד בנסיון אחר, וזה עקר מעלת האדם בזה העולם ומדרגתו הגדולה — שרואין מלמעלה איך שמתחזק עצמו בתקף דחקותו וקטנותו, ואינו מיאש עצמו כלל, על-כן, אהובי, אחי היקר! מכל מה שעובר עליך ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא להתיאש עצמך כלל, כי היאוש אסור בתכלית האסור, והקדוש ברוך הוא שונא אותו מאד.

יח

ראה, אהובי, אחי לשמר את עצמך מאד, ולעולם

אל תתיאש, יהיה אִיךָ שִׁיהֶיָה, עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי הִיאֹוֹשׁ
 לֹא יָבִיא אוֹתְךָ אֶל שׁוֹם דְּבָר, רַק אֶל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית
 וּמַתְחָתָיו, וְתִדְרָדֵר עַד הַתְּהוֹם מִמֶּשׁ, וְעַל־כֵּן עֲשֵׂה מַה
 שְׁתַּעֲשֶׂה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְעַקֵּר הַחֲזוּק הוּא
 עַל־יְדֵי שְׁתַּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ בַּתְּקָף דְּחֻקוֹתֶיךָ וּמְרִירוֹתֶיךָ —
 לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל
 אָבִיו בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל
 לְבָב בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת וְכָל מַה שְּׂרַק מַעִיק לֶךְ רָאָה לְסַפֵּר
 לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הַלַּחֲץ וְהַמַּתַּח,
 וְתִזְכֶּה לְמַחִין מִשְׁבִּין, וְתִשְׁתַּנֶּה בְּמִשָּׁךְ זְמַן קֶצֶר לֵהִיּוֹת
 אָדָם אַחֵר, כִּי עַקֵּר הִיאֹוֹשׁ וְהַדְּכָאוֹן בָּא לְאָדָם, כִּי נוֹפֵל
 בְּקִטְנוֹת כְּזוֹ, עַד שְׁנַדְמָה לוֹ שְׂאִין לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר, וְאִין
 לוֹ מִי שְׂיָבִין אוֹתוֹ, וְאִין לוֹ לְהִיכֵן לְרוּץ וּלְסַפֵּר אֶת מַה
 שְׂמַעִיק לוֹ, אֲבָל עַל־יְדֵי הָעֲצָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת — לְדַבֵּר
 עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מַה
 שְּׂרַק קוֹרָה עִמּוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה יֵצֵא תְּמִיד מִהִיאֹוֹשׁ,
 הַדְּכָאוֹן וְהַקִּטְנוֹת.

יט

אחי, אחי היקר! אני יודע שאתה עכשיו שבור

מכל מיני פגעי ומקרי הזמן שעוברים עליך, אף-על-פי-כן אני מבקש אותך כרגע: תקשיב ותשמע, אנא אל תתיאש עצמך בשום אופן שבעולם כלל, אל תחשב כי כך יעבר עליך תמיד, הכל רק למען נסות אותך איך תזכה להתחזק ולהחזיק מעמד אפלו בתקף קטנותך וצרותיך, ובזה שתזכה להחזיק מעמד, ולא להתיאש, בזה תראה חשיבותך וגדלותך, כי זה היה מעלת כל הצדיקים הקדושים, שהיו בעולם שעברו עליהם כל מיני משברים וגלים, צרות ויסורים, קטנות ודחקות, וזכו להתחזק ולהחזיק מעמד, ובזה הראו את תאר נשמתם המזככת, איך שהם מאמינים בו יתברך, שהכל ממנו יתברך, ולא התיאשו עצמם כלל. אשריהם ואשרי חלקם, וגם אתה ראה שחלקך יהיה נכלל בחלקם, אנא אל תתיאש כלל!

ב

אחי היקר! ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זה מעלה כלל שיפל האדם בדעתו ויתיאש, כי היאוש הוא הסטרא אחרא והקלפות, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל

לכל אלקות גמור הוא, אך מפני הבחירה והנסיון ברא הקדוש ברוך הוא את הקלפות והסטרא אחרא, לכסות ולהסתיר ולהעלים את אורו יתברך, וכשנעלם ונסתר ונתכסה אורו יתברך, על-ידי-זה נופל האדם ביאוש ודכאון עצום, עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, ועקר עבודת האדם בזה העולם — להפוך את כל ההסתרות, ההעלמות והכסויים, ולגלות את אמתת מציאותו יתברך, ולכן בהתגלותו יתברך, על-ידי-זה נכנסת תקוה באדם, ומרבה את הקדשה, ולהפוך על-ידי הסתרתו יתברך, על-ידי-זה נכנס בו יאוש, ומתפשט ומתגבר עליו הסטרא אחרא והקלפות; ועל-כן ראה מה שתעשה שלא להתיאש כלל, ותמיד חפש רק אחריו יתברך, וזה יכניס בך בטחון חזק, ותגביר אצלך את הקדשה והאור.

כא

אחי היקר! ראה להתחזק בכל המצבים שלך, ונא ונא אל תתיאש עצמך בשום אופן שבועולם, ואפלו שבין כך אתה נכשל בעוונות עצומים, ועושה מעשים מגנים, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן תעשה כל מיני

מאמצים שלא תתיאש עצמך בשום אופן, כי מה אתה יודע מהיכן נמשך שרש נשמתך? ! ולהיכן אתה צריך לילך? ! ומה עליך לתקן בזה העולם? ! ועל-כן מכל הקטנות והירידות העצומות שלך ראה לחזור אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, ואל תסתכל אחרך כלל, רק הרגל עצמך לעשות בכל פעם התחלה חדשה לשוב אליו יתברך בתשובה אמיתית.

כב

אחי היקר! ראה להתחזק עצמך בכל מיני אפנים, ואל תניח את עצמך לפל בשום אופן שבעולם, עליך לדעת, כי על כל אחד עוברים בחייו משברים וגלים, וכל אחד יש לו את המצבים, הקטנות והירידות שלו, אך כל אחד מתגבר עליהם ומגרשם ממנו; ועל-כן ראה, אהובי, אחי, גם אתה לגרש ולבטל ממך את כל הדכאון והיאוש והמרירות שעוברים עכשו עליך, ותסלקם ממך, כי זה רק משבר עובר, ולא, חס ושלום, ענין שישאר אצלך, על-כן ראה, אהובי, אחי, להתחזק ולהיות בשמחה עצומה, ותשמח את עצמך, ותכניס את עצמך במצב-רוח טוב, ונא ונא אל תתיאש עצמך.

כי לא לעולם יהיו לך זמנים קשים, שיש לך עכשו, עוד יהיה לך טוב, ואור וזיו בחייהך — אם לא תתיאש עצמך בשום אופן, ועליך לדעת כי זה עקר גדלת ושבח האדם בזה העולם — איך שמתחזק עצמו במצבו, ואיך שלא מניח את היאוש אצלו כרגע; אשרי לו!

כג

ראה, אהובי, אחי היקר! לצאת מהעצבון והדכאון והיאוש שלך, כי מה יהיה לך, ומה יועיל לך כל המרירות הזו שאתה מסתובב עמה, האם אתה חושב שבוה תושע — שתתיאש מחייהך?! הלא על-ידי היאוש והמרה השחורה אתה מגביר את הצרות והמרירות שלך; על-כן כלה לך מיאוש ועצבון ודכאון, ותקח את עצמך בידיך, ותשחק מכל העולם כלו, הדבק עצמך בו יתברך, ותדע כי אתה משגח בהשגחתו יתברך הפרטי פרטית, ותרגיל עצמך לדבר עמו יתברך, וזה יועיל לך הרבה להפוך את היגון והאנחה אל תקף השמחה, היאוש והדכאון אל תקף הבטחון והששון, ותשנה את כל הלקך מחשבתך ממה שחשבת וידעת עד עכשו, כי המאמין בו יתברך

בְּאֵמֶת, יֵשׁ לּוֹ בְּטַחֲוֹן וְתַקְוָה חֲזָקָה וְנִכְנָסִים בּוֹ שְׂמֵחָה
וְשִׁשׁוֹן, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

כד

אָחִי הַיָּקָר! אֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם,
וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה יוֹדַע בְּעֶצְמָךָ נִגְעֵי לִבְכָךָ וּמְכַאוֹכֶיךָ —
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְלַכְלֶךְ בַּחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְאֵיךְ
שְׁנַתְלַכְלַכְתָּ בְּהַלְכְלוֹךְ הַכִּי גְרוּעַ שֶׁל נְאוּף וְזָנוּת, אֶף-
עַל-פִּי-כֵן רָאָה וְזָכַר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהִזְהִירָנוּ
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר לָנוּ — לֹא לְהִתְיַאֵשׁ עֲצָמָנוּ בְּשׁוֹם אֶפֶן
שְׁבַעוּלָם כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וּכְבוֹדֵאֵי אִם נַחְזִיק מֵעַמֵּד נִזְכָּה
לְצֵאת מֵהַבּוֹץ וְהַחֲשֶׁף שְׁנַפְלָנוּ בָּהֶם, הָעֶקֶר תְּלוּי כְּפִי
שְׂאֵדָם מִחֲזֶק עֲצָמוֹ, וְאִינוּ מְנִיחִים אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, אִז
דִּיקָא יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ בְּזָה וּבְכָא; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבֵי, אָחִי!
אֵל תִּתְיַאֵשׁ אֶת עֲצָמָךָ בְּשׁוֹם אֶפֶן שְׁבַעוּלָם, וְזֶה עֶקֶר
חֲשִׁיבוּתְךָ — אֶף שְׂכָר נִפְלֵת בְּבוֹץ וְלִכְלוֹךְ, אֶף-עַל-
פִּי-כֵן אֵתָה מַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינְךָ נוֹפֵל בְּדַעְתְּךָ, וְעַל-
יְדִי-זֶה דִּיקָא תִּזְכָּה לְהַפֵּךְ אֶת כָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת
לְעֵלְיוֹת גְּדוּלוֹת וְאֵת הַקְּטָנוֹת לְגְדָלוֹת.

כה

אחי היקר! עליך לדעת, אפלו אתה נמצא כעת בשאול תחתית ומתחתיו, ונפלת ונשלת בעמק החשך והרע, ונכשלת בכל מיני חטאים ועוונות של נאוף, אף-על-פי-כן עליך להתחזק עצמך בכל מיני אפנים ולא להתיאש עצמך כלל, רק ראה לחזור בתשובה אליו יתברך, כי הוא יתברך אב הרחמן המחכה לך שתשוב אליו, ועקר התשובה הוא ודוי דברים — שתרגיל עצמך לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ותספר לפניו את כל נגעי ומכאובי לבבך, וכל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, ותדע כי כל דבור שאתה מדבר עמו יתברך, נשמע ונתקבל, ואל תחשב שלריק יגיעך וטרחה, לא! לא! אל תחשב זאת כרגע, אלא עליך לדעת, אשר מרב חטאים ועוונות שחטאת ופגמת, נתפסית בקלפות מגנות ודמיונות מזהמים של נאוף, עד שקשה לך לצמצם דעתך אליו יתברך, ואינך יכול להבין ולהאמין איך שגם לך יש עדין תקוה לשוב אליו יתברך מרב קלקולך, על-פן אהובי, אחי היקר! אל תתיאש עצמך בשום אופן שבעולם משום ברירה ומשום דבר, רק ראה לחזור בתשובה אליו יתברך.

והוא בודאי יקבלך, העקר התמד בדבר זה מאד לדבר
 עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, אשר סוף כל
 סוף ישברו ממך כל הקלפות וכל המסכים המבדילים
 בינך לבינו יתברך, ותזכה שיאיר עליך מלך עליון
 בהארה ובזיו נפלא מאד.

כו

אחי היקר! עליך לדעת, כי אפלו מהמקומות הכי
 מגשמים ומזהמים עדין יכולים לצאת, אם לא תתיאש
 עצמך. כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל,
 והכל לכל אלקות גמור הוא, ועל-כן ראה, אהובי
 היקר, לחזק עצמך ותחזר אליו יתברך, העקר אל
 תתיאש, כי היאוש גרוע מכל החטאים והעוונות
 שבעולם, ועקר הארס של החטא הוא היאוש, כי כל
 חטא מסתיר את אמתת מציאותו יתברך ומשכּיחו
 מהאדם, ותכף ומיד כשחס ושלום שוכח ממנו יתברך,
 ונסתר ממנו אור אלקותו יתברך, על-ידי-זה נופל
 ליאוש, והיאוש מביא אחר-כך עצבות ודכאון, עד
 שמתיאש עצמו לגמרי מחיו, ונדמה לו שכבר אינו
 שוה לשום דבר, וכאלו שכבר אף אחד אינו צריך

אותו, ובקאמת הכל שקר וכזב ופתוי היצר הרע, אשר לא די שהכשיל אותך במה שהכשיל, עוד זאת הוא מכניס בך יאוש ומרירות דכאון ועצבון, על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! שלא תתיאש, כי הכל שקר, כל זמן שהאדם חי בזה העולם יש לו עדין תקוה לתקן הכל, וזה עקר הנסיון לכל בעל עברה — שיחזיק מעמד ולא יתיאש עצמו בשום אופן, ואז כשהוא חזק בזה — יצליח לחזור בתשובה אמיתית.

כז

אהובי, אחי היקר! ידעתי וגם ידעתי את מצבך שאתה נמצא בו כעת, את לכולך מעשיך שהתלכלכת כעת, את גנות זהמת המחשבות הזרות וההרהורים הרעים שנפלת ונשלכת לשם עכשו, ואיך שהרעיונות הרעים מבלבלים אותך, ואתה נמצא בדמיונות מגנים מאוד — מדמה לעצמך כל מיני נאוף וזבל, ומהרהר כל מיני הרהורים רעים ומגנים, אף-על-פי-כן מתקף החשף והרע הזה שסובב אותך אל תתיאש עצמך כלל, כי עדין גם משם אתה יכול לשוב בתשובה שלמה, אם תהיה חזק ברצונות חזקים לחזור אליו יתברך, כי אין לך דבר העומד בפני התשובה.

תם ונשלם, שבח לאל עולם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני צפר, קדושים אשר בארץ הקדושה, ובכפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו ברגל ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כייחסיתי בך: ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בלעליך: ג לקדושים אשר בארץ הקדושה ואדירי כל-חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני בל-אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף-בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לְרוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי־
 אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי־
 הִחַרְשֵׁתִי בְלוּ עֲצָמַי בְּשֹׁאֲנֵתִי כָל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה
 תִּכְבַּד עָלַי יָרֵךְ נְהַפֵּךְ לְשׂוֹדֵי בְחֵרְבֵנִי קוֹץ סֵלָה: ה חֲטָאֵתִי
 אוֹדִיעָה וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה
 וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֵתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד |
 אֱלֹהֵי לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה |
 סֹתֵר לִי * מַצַּר תַּצַּרְנִי רְנִי פִלַט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ |
 וְאוֹרֵךְ בְּרַדְדְּךָ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ | כְּסוּם
 כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרֵב אֱלֹהֵי:
 י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבְּבֵנִי:
 יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצָח מְזוֹמֵר לְרוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם
 רָעָה וּמִלְטָהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנּוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי
 כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת בְּחֵלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפְּאָה
 נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאֵתִי לָךְ: ו אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יְמוֹת וְאָבֵד
 שְׁמוֹ: ז וְאִם־כָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ וְקַבֵּץ־אֹזֶן לוֹ יֵצֵא
 לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָל־שֹׁאֲאֵי עָלַי | וַיִּחַשְׁבוּ רָעָה
 לִי: ט דַּבֵּר־בְּלִיעַל יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם:
 י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּסַחְתִּי כּוֹ אוֹכֵל לְחֵמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֲקָב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב בּוֹזֵאת

* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

ידעתי כִּי־חַפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי
תִּמְכָּת בִּי וְתִצְיַבֵּנִי לַפְּנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לַמְּנַצֵּחַ מִשְׁבִּיל לִבְנֵי־קֶרֶח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל־אֶפְסֵי־
קוּם בֶּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים: ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי |
לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי מְתֵי אָבּוֹא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵי־תֵהֱלִי
דְּמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֶמֶר אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אִיֶּה אֱלֹהֶיךָ:
ה אֱלֹהֵי אֲזַכְּרֶה | וְאֲשַׁפְּכֶה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בַּסֶּף אֲדַדִּם
עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵג:
ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־בֶּן אֲזַכְּרֶךָ
מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעֵר: ח תַּהוֹם־אֶל־תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְנִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם | י צִנְהָ
יְהוָה | חֲסָדוֹ וּבִלְיָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַי: י אוֹמְרָה |
לֹאֵל סְלַעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קִּדְרֵי אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:
יא בְּרִצָּח | בְּעֲצֻמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אִיֶּה
אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נַפְשֵׁי וּמִה־תַּהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֵהִי:

נט * לַמְּנַצֵּחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבִי | אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹסְמִי
תִּשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי
יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנֵנוּ עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאֵה: ו וְאַתָּה
יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־תַּחַן כָּל־בְּנֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהִמּוּ כַּפְּלָב

ויסובבו עיר: ח הנה | וביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם
 כִּי־מִי שָׁמַע: ט ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־גוים: י עזו
 אליך אשְׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֶל־תַּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמוּ
 בַחֲלִידָה וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹר אֲדֹנָי: יג חֲטֹאת־פִּימוּ דַבַּר־שְׁפָתֵימוּ
 וְיִלְכְּדוּ בַגְּאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמוּה כֹּלָה
 וְאִיגֵמוּ וְיָדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה:
 טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יֵהֱמוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִגְעֹן
 לְאֶכָל אֶס־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזָה וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר
 חֲסִדְךָ כִּי־הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזֵי אֱלִיד
 אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א למנצח על־ ידותון לאסף מזמור: ב קולי (* אֶל־
 אֱלֹהִים וְאֶעֱקֶה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם
 צָרָתִי אֲדֹנָי דִּרְשָׁתִי יָדִי | לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֵנָה הִנָּחֵם
 נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתִתְעַפֵּף רוּחִי
 סְלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי
 יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם־לִבִּי
 אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנֹחַ | אֲדֹנָי וְלֹא־יִסֹּף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר:
 י הַשְׁכַּח חַנוּת אֵל אֶס־קַפֵּן בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמַינִי עֲלוּן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי־יְהוָה כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעֲלֶךָ וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים
 בַּקֶּדֶשׁ דִּרְכֶךָ מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל

(* כאמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

עשה פלא הודעת בעמים עז: טו גאלת בזרוע עמך בני-
 יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף
 ירגזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
 חצציד יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו כרקים תבל
 רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרךך ושבילך במים רבים
 ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו
 בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דבא ותאמר
 שובו בני-אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בקלח: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
 ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז פירכלינו באפך
 ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמור-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
 ורהבם עמל ואון פירגז חיש ונעפה: יא מי-יודע עז אפך
 וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרגנה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמתנו פמות עניתנו
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עבדיך פעלך ותדרך על-
 בניהם: יז יהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו בוננה
 עלינו ומעשה ידנו בוננהו:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התהללו
 בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
 צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ
 אֲתָן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן כָּבֵל נְחֻלְתְּכֶם: יב בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר
 כְּמַעַט וְנָרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם
 אֲחֵר: יד לֹא-הִנִּיחַ אֱדָם לַעֲשָׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
 טו אֶל-תִּנְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב
 עַל-הָאָרֶץ כָּל-מַטְהַר לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד
 נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנָו בַּכָּבֵל רָגְלוֹ בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
 בֹּא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתֶּהוּ: כ שְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל
 עַמִּים וַיִּפְתַּחֲהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ:
 כב לֵאמֹר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאָרֶץ-חָם: כד וַיִּפַּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם:
 כה הִפְדָּ לֶבֶם לְשָׂנֵא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה
 עֲבָדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בְּחָר-בוֹ: כז שְׁמוֹ כֶּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים
 בְּאָרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּ
 אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת-דְּנָתָם: ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרַדִּיעִים
 בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֲרֹב בְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גִּשְׁמֵיהֶם כָּרָד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּדַּ גִּפְנָם וַתֵּאֱמַתֶּם
 וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
 לה וַיֵּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּדַּ
 כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף
 וַזָּהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו פּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי-נִפְלַ
 פָּחַדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לְיִלְהָ:

תקון הפללי

מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור | ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה: ח בת-בכל השודדה אשרי שושלם-לך את-גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו ברב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומהול הללוהו במנים וענב: ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוכ ביהוה שכוח עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: